

Artikel 6 bis van de politieverordening voor gebruik van de openbare weg bepaalt o.a.: "Het is de uitbaters van de handelsinrichtingen verboden om voorbijgangers op de openbare weg naar hun zaak trachten te lokken door hen aan te klampen, ongevraagd aan te spreken, of dat te laten doen door het personeel. (...).

Met *aanklampen* bedoelt men het werkelijk toestappen op voorbijgangers (al dan niet met een menukaart in de hand), hen proberen staande te houden, eventueel nog achter hen aanlopen. Dergelijke agressieve praktijken zijn verboden.

Ook voorbijgangers *ongevraagd aanspreken of toespreken* mag niet. Het maakt niet uit of een kelner dat doet terwijl hij buiten het terras op de openbare weg staat, net op de rand van het terras, van op het terras of vanuit de zaak zelf. Niet de plek waar de kelner staat is bepalend, maar het feit dat hij zich ongevraagd richt tot voorbijgangers die zich op de openbare weg bevinden.

Het verbod slaat op *ongevraagd aanspreken*. Als een voorbijganger van op de openbare weg zelf iets vraagt aan een kelner op een terras of in de zaak (de weg, een inlichting, iets over het aanbod, de openingsuren, ...) mag een kelner daar uiteraard op antwoorden. Als het initiatief maar niet van de kelner uitgaat. Ook een gesprek met een passerende kennis, een leverancier of dergelijke, valt niet onder het aanklampverbod. Wanneer de van stadswege toezichthoudende personen een kelner zien spreken met iemand op de openbare weg, zal het in sommige gevallen meteen duidelijk zijn dat het niet gaat om een voorbijganger als potentiële klant, maar om een kennis, een leverancier of dergelijke. Als dat niet van op afstand duidelijk is, zullen de toezichthoudende personen controlerend optreden en zal moeten blijken, uit verklaringen van de betrokkene(n), dat het om een kennis, leverancier of dergelijke gaat of dat er, bij een gewone voorbijganger, niet door de kelner ongevraagd aangesproken werd.

Ook als iemand vóór de zaak of het terras blijft staan, bijzonder toekijkt (bv. of er nog plaats is) en zelfs de menukaart(en) aan de terrasingang of aan de ingang van de zaak bekijkt, blijft hij/zij nog een voorbijganger. Zoals iemand die voor de etalage van een winkel kijkt naar de uitgestalde koopwaar en hun prijzen, ook nog een voorbijganger is en geen klant. Er mag niet aan- of toegesproken worden. Ook ongevraagd een losse menukaart proberen te overhandigen mag niet. Pas wanneer de betrokkene zelf een kelner aanspreekt, wenkt of roept, mag die met de klant-in-spe een gesprek aanknopen of de gevraagde toelichting geven.

Hoewel gelegen op de openbare weg, is het terras tijdens het seizoen te beschouwen als verlengstuk van de zaak. Zodra iemand zich binnen het afgebakende terras begeeft, is hij/zij geen voorbijganger meer. *Binnen het terras* geldt de normale klantenbenadering en -behandeling ten volle en geldt er hoegenaamd geen aanspreekverbod.